

जनसंपर्क कक्ष

शिवाजी विद्यापीठ, कोल्हापुर

31 MAY 2018

लोकसत्त्वा

'वालचंद'च्या गुणवत्तेचा संरक्षण क्षेत्रात उपयोग करून घेऊ - सुभाष भामरे

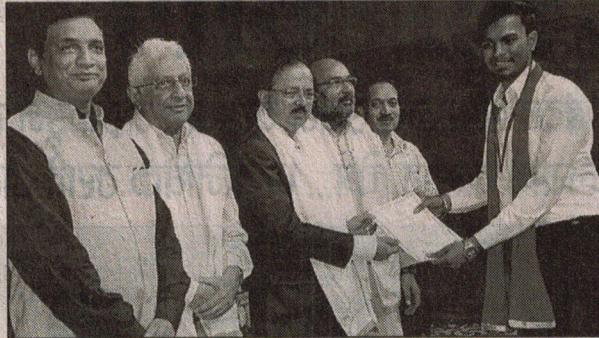
प्रतिनिधी, सांगली

अभियंता क्षेत्रामध्ये जागतिक स्तरावर नाव असलेल्या वालचंद महाविद्यालयातील गुणवत्तेचा संरक्षण संशोधन आणि विकास संस्थेसाठी उपयोग करून घेण्यात येईल, असे संरक्षण राज्यमंत्री डॉ. सुभाष भामरे यांनी बुधवारी सांगलीत सांगितले.

वालचंद महाविद्यालयाचा पदवीदान समारंभ बुधवारी महाविद्यालयाच्या प्रांगणात पार पडला. या वेळी खासदार संजय पाटील, शिवाजी विद्यापीठाचे कुलगुरु डॉ. देवानंद शिंदे, खा. संजय पाटील, संचालक डॉ. जी. व्ही. परिणवाड आदी विद्यार्थ्यांस समितीचे अध्यक्ष अजित गुलाबचंद, संचालक डॉ. जी. व्ही. परिणवाड आदी उपस्थित होते.

या वेळी बोलताना राज्यमंत्री भामरे म्हणाले, की संरक्षण संशोधन आणि विकास संस्थेमध्ये अभियंत्यांना खुप मोठी संधी आहे. सरकारने गेल्या काही वर्षात आपल्या धोरणामध्ये व्यापक बदल केले आहेत. सार्वजनिक आणि खासगी क्षेत्रांची क्षमता, त्यांची गुणवत्ता यांचा वापर संरक्षण विकासाकरिता करण्यात येत आहे. देश-विदेशात अनेक मोठे अभियंते आणि अधिकारी या महाविद्यालयाने दिले आहेत. त्यामुळे संरक्षण संशोधन आणि विकास कार्यक्रमात या महाविद्यालयाच्या गुणवत्तेचा वापर करता आला, तर ती अभिमानाची गोष्ट ठेल.

या वेळी बोलताना खासदार पाटील

वालचंद अभियांत्रिकी महाविद्यालयात पदवीदान सोहळ्यामध्ये संरक्षण राज्यमंत्री डॉ. सुभाष भामरे, शिवाजी विद्यापीठाचे कुलगुरु डॉ. देवानंद शिंदे, खा. संजय पाटील, संचालक डॉ. जी. व्ही. परिणवाड आदी विद्यार्थ्यांस समाजासाठी काही तरी चांगले कार्य

घडत राहायला हवे. महाविद्यालयाने आजपर्यंत शिक्षणाची गुणवत्ता टिकवून ठेवली आहे. त्यामुळे याठिकाणी शिक्षण घेऊन बाहेर पडताना त्याचा निश्चितच मोठा लाभ विद्यार्थ्यांना होईल. या वेळी बोलताना शिवाजी विद्यापीठाचे कुलगुरु देवानंद शिंदे, प्रशासकीय समितीचे अध्यक्ष अजित गुलाबचंद यांनीही विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शन केले.

या पदवीदान सोहळ्यामध्ये बी. टेक पूर्ण केलेल्या ४३१ आणि एम. टेक पूर्ण केलेल्या २३३ विद्यार्थ्यांना प्रमुख याहुण्यांच्या हस्ते सम्मानित करण्यात आले.

जनसपक कक्ष
शिवाजी विद्यापीठ, कोल्हापूर
31 MAY 2018
तरुण भारत

डॉ. राजेंद्र खामकर
सेट परीक्षा उत्तीर्ण

कोल्हापूर : शिवाजी विद्यापीठातील बॅ. बालासाहेब खर्डकर ज्ञानखोत केंद्रातील वरिष्ठ ग्रंथपाल

डॉ. राजेंद्र खामकर ग्रंथालय व माहितीशास्त्र विषयातून सेट परीक्षा उत्तीर्ण झाले आहेत. पुणे येथील सावित्रीबाई फुले विद्यापीठाच्या वर्तीने २८

जानेवारी २०१८ रोजी सेट परीक्षा घेण्यात आली होती. यापुर्वी ते नेट परीक्षा उत्तीर्ण झाले असून शिवाजी विद्यापीठात त्यांनी पीएच. डी. केली. पीएच. डी.च्या संशोधनासाठी त्यांना आयसीएसआर राष्ट्रीय फेलोशिप मिळाली होती. त्यांचे राष्ट्रीय व आंतरराष्ट्रीय संशोधान पत्रिका व परिषदांमधून शोधनिर्बंध प्रसिद्ध झाले आहेत.

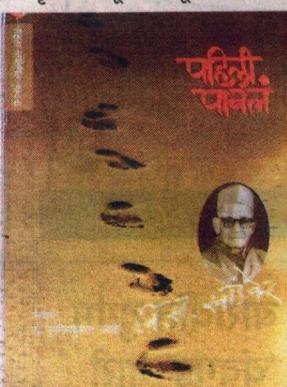

प्रा. रणधीर शिंदे

सृजनाचं पहिलं पाऊल

मा नवी जीवनात 'पहिलं पाऊल' विशेष महत्त्वाचे असते. सृष्टीनिर्मितीच नवारंभ ते मानवी जगातल्या गोर्धनी अनेक अर्थानी महत्त्व आहे. भुईतून अंकुर बाहेर पडणे, झाडाला फांदी कुटणे, कुलाचे उभलणे, पहिला उच्चार, पहिले अक्षर अशा अनेक गोर्धी या दृष्टीने महत्त्वाच्या घरतात. पहिल्या आविष्कारात अनेक गोर्धी दडलेल्या असतात. भविष्यातील घडणीचे भरणपोषण असते. त्यादृष्टीने लेखनातील पहिल्या उर्मीही अशाच आनंददायी, सुफळ असू शकतात. वि. स. खांडेकरांच्या वाइमयातील पहिल्या आविष्काराच्या वाटा जाणून घेण तितकंच कुनूहलजनक आहे. खांडेकरांनी त्यांच्या वाइमयाच्या व घडणीच्या अनेक गोर्धी त्यांच्या 'पहिलं पाऊल' या आत्मपर लेखनात मांडल्या आहेत.

वि. स. खांडेकरांना लेखक म्हणून अफाट लोकप्रियता लाभली. घ्येयवादाचे आणि स्पनाकांक्षेची चित्रे त्यांनी रेखाटली. मध्यमवर्गीय घ्येयवादी स्वनसृष्टीचे जादूगर म्हणून त्यांना ख्याती लाभली. भारतीय भाषांमध्ये ते

पसरले, अशा या लेखकाच्या एकंदर पहिल्या उर्मी सांगणारा 'पहिलं पाऊल' हा लेखसंग्रह आहे. त्यामध्ये खांडेकरांनी आपल्या आयुष्यभरातील कामगिरीच्या वाटा सांगितल्या आहेत. खांडेकरांचे लेखन, वाचन, संपादन व वक्तृत्वातील आविष्कार रुपे सांगितली आहेत. लोकप्रिय ठरलेल्या लेखकाच्या लेखनाची स्वनभूमी घडविलेल्या काळाचे कथन त्यात आहे. वाइमयाकडे आकर्षित करू शाळे हे सांगत असताना त्यांनी पुंगीवाल्याची

लोककथा दिली आहे. पुंगीच्या सुरांमागे जसे उंदीर जातात, तशा आंतरिक उर्मीतून ते वाइमयाकडे ओढले गेले.

सांगली, पुणे, शिरोडे व कोल्हापुर या स्थळावकाशाला खांडेकरांच्या घडवणुकीत महत्त्व आहे. बालपण सांगलीत गेले. सांगलीतील नाट्यावेडाने त्यांना वेगळ्या स्वनसृष्टीत नेले. वाइमयातील निर्मळ जगाच्या अस्थांवाका या काळात त्यांना ऐकू येत होत्या. बालपणीच्या अनुभवाचा आयुष्यावर झालेल्या परिणाम प्रभावाच्या नोंदी त्यात आहेत. सामाजिक सुधारणा, पुराणमतवादाबद्दलचा अधिक्षेप, आगरकर व गडकळ्यांच्या लेखनाने केलेला संस्कर महत्त्वाचा ठरला. लेखनकला चंद्रप्रभाणे मोहक; पण तिचे चांदणे जीवनाच्या सूर्याप्रमाणे अलंगद पडल्याचे ते सांगतात. खांडेकरांच्या आदर्शवादी, घ्येयवादी, भावनाप्रधान विचारदृष्टीच्यादेखील खुणा त्यात आहेत. आईप्रमाणे लेखकाची मायाही आंधळी असते, असे ते म्हणतात. पुण्यात विद्यार्थिदंशेत केशासुतांनी 'तुतरी' ही कविता वाचल्यानंतर त्यांना निश्च आकाशात वीज चमकल्याचे भासले. पहिले टीकालेखन, कथालेखन, लघुनिबंध, रूपककथा, नाटक, चित्रपट, पटकथा व वक्तृत्वातील मनोगत या लेखनात आहे. सुरवटाचे फुलपाखरात रूपांतर होण्याच्या काळाचे तसेच खांडेकरांच्या लेखनक्रमातील स्थिर्यांतर नोंदी आहेत. शिरोडयातील चिमुकल्या खेड्यात गाहताना 'गांधींच्या रूपानं तेजःपुंज तारा समाजमनाशी सुसंबंद साधत होता' असे त्यांनी म्हटले आहे.

काढबरीकर म्हणून खांडेकरांचे वेगळे असे स्थान आहे. स्वतःच्या काढबरी रुचीबद्दल खांडेकरांनी विस्तृतपणे माहिती दिली आहे. कुण्डाकाठची काळी कुल्कुलीत वांगी, लुसलुशीत कणसे आणि अवरीभवतीची रसपूर्ण नाटके व भरंसाट वाचन यातून वाचनाचे श्रोत पसरविले. बालपणीच हस्तिक आपटे यांच्या ठिकाणी असणाऱ्या निराळ्या शक्तीची जाणीव झाली. ह. ना. आपटे यांच्या ऐतिहासिक व सामाजिक काढबरीयांनी मन उर्कूठीत आणि प्रज्ञालित केल्याचे त्यांनी म्हटले आहे. 'मी त्यांच्या काढबरीयांचा दोस्त झालो' असे म्हटले आहे. 'उषःकाल' ही काढबरी त्यांनी ग्रामभर जागून वाचून काढली. पहिली काढबरी लिहीत असताना 'आतल्या उमाळ्यापेक्षा बाह्य परिस्थितीच अधिक कारणीभूत' असल्याचे त्यांनी म्हटले आहे. कलाकृती ही नदीसरखी असते. तसेच लेखन आणि वाचन ही जुळी भावांडे आहेत, अशी वाक्ये या लेखनात ठिकिठिकाणी आहेत. स्थळावकाश, वैचारिक, वाइमयीन जडणघडण, पहिले लेखनविषयक यांचा संबंध दर्शविणारे अतिशय प्रांजल असे हे आत्मनिवेदनपर लेखन आहे. खांडेकर यक्ती आणि लेखक, तसेच त्या काळातील मराठी वाइमय समजून घ्यायलाही 'पहिली पावले' महत्त्वाची घरतात. एका लेखकाच्या निर्मितीच्या या सृजनवाटा 'पहिलं पाऊल' मध्ये आहेत.